

ВАРНАДСКИ

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСЪКА СЪБОТА

Абонаментъ:

За година . . . 55 лв.
За 6 месеци . . . 30 лв.

Обявления:

Официални . . . по 2 лв.
на квадрат. сантиметр;
търговски
по споразумение

Всичко що се
отнася до вестни-
ка да се изпраща
до кметството
Варна
—
Броя 1 левъ

Радостта на българския народ — Тържествата в Асизи (Италия). — На път за България по море. — Посрещането на височайшите младоженци в Бургаз. — Тържествата в столицата. — Цяла България ликува. — Венчалната церемония в Ал. Невски.

Българския народ чрез този исторически момент, въпреки огорченията и нещастията, които изпитва, се убодрява.

Изборът, който е направил Царь Борис III на своята другарка е въ всяко отношение щастлив. Той свързва своята династия с една от най-старите и почетни династии в Европа.

Царица Йоана притежава всичките достойнства на благородно сърдце и душа, която милва за народа и носи неговите болки и страдания. Сж щите качества притежава и Ж. В. Царь Борис.

Живият Царь е мъдар с топло сърдце, той обича своя народ, искрено желае неговото благоденствие. За него всеки може да добри болката си, предъ него всеки може да проплаче своята тѣжа.

Царь Борис израстна върд народа, той е истинско негово дете. Той отиде заедно с него и на фронта, сподели всичките мъки и страдания на българския войник и достойно на 3 октомври 1918 г. той встѣпи на Българския прѣстолъ.

Жие не трѣбба да криемъ, че изпитваме радостъ за по интимното ни сближение съ италиянския народъ. Италия е велика сила, както по отношение на своето влияние въ Европа, така и по отношение на искусството. Жие винаги сме се възхищавали отъ нейните чудни паметници, отъ неизмеримите скрѣпници на нейните музеи, и безсмъртните творения на нейните художници, поети, музиканти и артисти.

Великолепна е и природата на Италия. Подъ чудното италиянско небе е израстнало четвъртото дете на Карл Виктор Емануил III и Кралица Елена, царица Йоана. Тя е наследила всичката доброта и прелест на баща си и майка си Елена, дъщеря на краля Жюита Червогорски. Съ тия велики добродетели, тя идеално стане Българска царица.

Живият народъ е щастливъ, той върва въ свѣтлото бъдеще на своя утрѣшенъ денъ, и отъ дѣственикъ върхове на Рила-Витоша и красивото Черно море, поробена Тракия, Добруджа и Македония, изпраща своите топли привѣти на италиянския народъ, съ възгласи:

Да живѣе Италиянския народъ!
Да живѣе Българския народъ!
Да живѣе Царь Борис и Царица Йоана!
Честито Царю и Царице честити!

Българския народъ си има вече царица!

Височайшата сватба. — Тържествата въ Асизи (Италия). — На път за България по море. — Посрещането на височайшите младоженци въ Бургаз. — Тържествата въ столицата. — Цяла България ликува. — Венчалната церемония въ Ал. Невски.

Н. Величество Йоана
Царица на Българитѣ

Н. Величество Борисъ III
Царь на Българитѣ

На 25 м. м. църковните камбани на свещения град коналъ надъ красивата долина на Перуджия, изпъстренъ съ множество базилики, кули, камбанарии и феодални замъци, — Асизи съ тържествен химни възвѣсти че Борисъ III царьтъ не Българитѣ и Джована Савойска предъ Бога и предъ закона сж щастливи съпрузи.

Свѣщениятъ градъ на Св. Францискъ Азиски, име славно въ сръдновѣковнието, заглѣхнало презъ епохата на ренесанса, стана стимулъ на най-новата българска история.

Презъ цѣлия денъ този малъкъ градецъ далеченъ и чуждъ на шумния шеметъ на жовота доби видъ на истински градъ на поклонение.

Още отъ сутринята нѣколко аероплани ескадри започнаха красиви полѣти надъ града. По улицитѣ по които бѣ опрѣделено да мине свадбения царски кортежъ многохиляденъ народъ очакваше тържественото шествие. Една ми-

сль вълнуваше тѣхнитѣ съдца, едно желание избликваше въ тѣхнитѣ души: радостта предъ тържествуващата любовъ, увѣнчана съ ореола на свѣтостта въ градътъ на върата и искусството.

Историята на градътъ на безмълвието Азиси е вѣковна. Неговиятъ царь се състои преди всичко въ неговия характеренъ колоритъ, въ хармонията въ която вълшебно се сливатъ природа, старинни сгради и легенди. Не напразно поета Габриеле д'Анунцио нарича града Азиси олтарь на безмълвието, мистиката и поезията. Тукъ всрѣди този приказенъ градъ върху една могила обкичена съ зеленина и маслинени дървета се издига божествения манастиръ на Св. Францискъ. Неговата камбанария като че ли се стреми вѣчно къмъ синьото небе. Архитектурата на този сборъ отъ здания, каквито представлява манастира е толкова внушителна, че добива характеръ на старин-

на крѣпостъ. Двѣтъ голѣми черкви построени терасовидно една на друга образуватъ базиликата, изворъ на вѣрата, любовта и искусството. Огъ вжтрестенитѣ и тавана сж изписани отъ голѣмитѣ майстори Чемабуе, Мартини, Лоренцети и Джито. Главниятъ олтарь е украсенъ околзвръстъ съ малки мозаични арки въ готически стилъ и се намира върху гроба на светеца Св. Францискъ Азиски. Мошитѣ обградени отъ камъкъ и желѣзо се съхраняватъ въ подземнието. Разпятието е сложено на маса, чиято плоскостъ е отломъкъ отъ червенъ мраморъ. Надъ четиритѣ стени кръстовидно сж четиритѣхъ символични фрески на Джито, въ които той по вдъхновение отъ безсмъртния творецъ на „Божествената комедия“ Данте, възхвалява тритѣ основни добродетели на братята Францисканци: бедността, смиреннието и непорочността. Четвъртата е посвѣтена на

самия патриархъ Св. Хранцискъ.

По стѣклата на прозорцитѣ сж нарисувани картини изъ християнския битъ и представляватъ цѣнни работи отъ XIV и XV векове. Една двойна стѣлба отвежда къмъ горната черковна. Тукъ в 28 фрески Джото описва живота на Свѣти Францискъ. Други 36 картини художествени творения на Чимабуе ни илюстриратъ сцени изъ стария и новия завѣтъ. Въ страни отъ долната черква се съхранява гробницата на братята Францисканци, останала още отъ времето на Св. Францискъ. Кипариси простиратъ своитѣ сѣнки надъ нея и при вечеренъ здрагъ вливатъ багри отъ музика и красота въ съкровенитъ глѣбини на духъ.

Къмъ десетъ безъ четвъртъ височайшитѣ влакове започнаха да пристигатъ. Съ първия, така наричания „синия“ пристигна Италиянското кралско семейство, съ втория пристигна бившиятъ царь Фердинандъ

Добре дошла, Царице честита, на българска земя!

Техни Височества князь Кирил и княгиня Евдокия. Следъ това слѣдваха пълнителни влакове носящи почетайшитѣ гости и представители на италианскитѣ български официални власти.

Подъ звуцитѣ на всичките камбанари в долината на Умбриа, кортежътъ навайки презъ Портана влече въ града. Улицитѣ и площадитѣ шумѣха отъ народа, напанъ задъ войсковитѣ дони, които отдаваха честъ. Презъ цѣлото време музикитѣ свирѣха български и италиански химни. Населението и придонитѣ гости отъ цѣла Италия бѣха въ възторгъ. Акламираха бурно младеженцитѣ, развѣваха малки знамена, шапки и кърпи и посипваха съ живи цветѣта тѣхния пътъ.

Предъ площада на Базилката кортежътъ се спря предъ владетелитѣ, принцетѣ, властитѣ, слѣзоха автомобилитѣ и се равиха къмъ църквата. Тѣзи върховенъ могатъ за българския и италианския народъ, като ли святата сѣчка на ти Францискъ благоговяше двата народа Едучувство на блаженство, екстазъ трепереше въ духа и проникваше въ ровенитѣ гълбини на дцата на всички приставяюща. Само то небе о че ли и то присъеи своята радостъ къмъ оостъта на народа. Едрики дъждъ затапуваха земята. Богъ благосладе сватия съюзъ на адитѣ избранници.

При входа на църквата тбеното шествие бѣ пощнато отъ 200 млади дичета облѣчени въ бѣрокли до земята като шински феи. Тѣ обсиа пжтя на височайшитѣ доженци съ живи цвѣ

Свадебния кортежъ припи къмъ свѣтото мѣсто следния редъ: Кралъ сторъ Емануилъ подъ ка съ княгиня Джована, ъ Борисъ подъ ржка съ лица Елена, царъ Ферандъ съ Пиомонтската нцеса, князь Кирилъ принцеса Евдокия, Пионтския принцъ съ Хеската херцогиня, хесеня херцогъ съ принцеса рия Савойска, графъ лви съ графиня Калви, ъ Ляпчевъ съ принцеса ирианно, г-нъ Мусолини г-ца Петрова, г-нъ Найовъ съ херцогиня Лауцана, г-нъ Гранди съ догиня Строци, г-нъ Миопъ съ херцогиня Люгъ, следваха други вла и видни личности.

До лицата на височайшитѣ владѣтели, прин-

цове, херцози, графове и други се четеше велика радостъ.

Тукъ преди младоженцитѣ да заематъ молитвенитѣ столове, игумена на Францисканскитѣ братя поднесе свѣта вода на владетелитѣ и принцетѣ. Хозятъ пѣше молитвата „Про регенестро“.

Следъ това всички заеха своитѣ мѣста. На централнитѣ молитвени столове заеха мѣсто двамата младоженци, а отъ страни свидѣтелитѣ. На лѣво от олтаря заеха мѣсто владѣтелитѣ и принцетѣ. Отъ дѣсно висшитѣ власти и Францисканскитѣ братя.

По заповѣдъ на краля на Италия префектътъ даде знакъ за започване церемонията.

Нека забѣлѣжимъ че всички присѣтствующитѣ бѣха облечени въ строго изискванъ стилъ: дамитѣ бѣха съ свѣтли дълги ржкави, нито едно деколте, главитѣ имъ бѣха покрити съ бѣлъ вуалъ, които отзадъ се спускаше до кръста. Мжжетѣ сѣщо бѣха въ блѣстящи униформи и фракове съ български и италиански ордени.

Обредътъ се започна съ прочитане нѣколко молитви отъ ржководителя на манастира отецъ Рисо. Следъ това последния се приближи до младоженцитѣ и имъ зададе обичайния въпросъ. Като получи тѣхния отговоръ той произнесе формулата на тайнството и благослови вѣнчалния прѣстенъ, който Н. В. Царъ Борисъ сложи върху прѣста на новобрачната. Накрая Отецъ Рисо прочете на младоженцитѣ чл. чл. 130, 131, 132, на гражданския законникъ относително взаимнитѣ права и задължения на съпрузитѣ.

Следъ религиозната церемония, величественото шествие начело съ царската двойка се отправи за малката църква на Свети Францискъ. Н. В. Царъ Борисъ и Царица Джована влѣзоха сами въ църквата всредъ шпалиръ отъ калугери. Тукъ височайшитѣ младоженци се поклониха на гроба на Свети Францискъ и Мария Савойска.

Слѣдъ тази почитъ къмъ великитѣ покойници, шестането потегли всрѣдъ нескончаеми овации на хиляденъ народъ къмъ общинското управление.

Дъжда бѣ престаналъ. Небесния лазуръ свѣтеше надъ долината на Умбриа.

Пжтя, който водеше къмъ общинското управление бѣ цѣлъ постланъ съ живи цветѣта.

Височайшата невѣста съ великолепно бѣла рокля,

съ дългъ 15-метровъ вуалъ представляваше едно изрядно ржководѣлие. Цѣлата свита бѣ посрѣщната предъ общината отъ общинскитѣ чиновници облечени въ срдновѣковна униформа. Церемонията на вписването на брака стана въ кабинета на кмета, украсенъ съ бѣли карамфили и рози. Гледката бѣ великолѣпна. Кметътъ Г. Фортини посрещна августейшитѣ особи и ги отведе въ приемната зала. Въ това време историческата камбана на общината празнично биеше. Музикитѣ свирѣха националнитѣ химни на двата народа. Населението възторжено викаше:

„Да живѣе България!“
„Да живѣе Италия!“
„Да живѣе Борисъ!“
„Да живѣе Джована!“
„Да живѣе Савоя!“

Возвѣстяването на Височайшата свадба на народа се извѣсти отъ трѣбачи съ трѣби дълги до два метра.

Ликуването на народа нѣмаше граници. Тѣхнитѣ срдца се изпълниха съ сладкъ трепетъ.

Свадебния актъ се подписа отъ г. г. Мусолини, Федерони, председателъ на италианския сенатъ, Ляпчевъ и К. Милановъ, българския Министъръ на правосъдието.

Следъ това кметътъ на града Фортини поднесе на Царя една старинна сабя и поздравитѣ на населението. На излизане отъ кметството Царъ Борисъ и Царица Джована бѣха бурно акламирани отъ народа. Тѣ се качиха на автомобилитѣ и се отправиха за вила Костанца. Цѣлиятъ пътъ отъ кметството до вилата бѣ обсипанъ съ цветѣта. Народътъ образувалъ пѣстроцветенъ шпалиръ. Предъ вилата царската двойка бѣ посрѣщната отъ собственика графъ Костанца. Тукъ въ честь на Височайшитѣ гости и младоженцитѣ бѣ сервиранъ обѣдъ.

Следъ свършване на обѣда, царица Джована и царъ Борисъ заминаха за Бриндизи изпратени до гара Спело.

Въ Бриндизи Височайшитѣ гости пристигнаха въ 8 часа съ специаленъ влакъ посрещнати отъ принцъ Умберто, принцеса Мария Жозе, принцъ и принцеса Хесенски, официалнитѣ власти и многолюденъ народъ.

Пристигането на тѣхни Величества въ Бриндизи се възвѣсти съ оржейни изстрѣли отъ военни кораби.

Тукъ Височайшитѣ младоженци престояха два часа, и къмъ 10 ч. и 10 минути, посредъ голѣмия ен-

тусиазъмъ на множеството се качиха на парахода „Царъ Фердинандъ“, на пътъ за България.

Сбогуването между царицата и братъ ѣ сестра ѣ принцеса Хесенска бѣ особено трогателно. Къмъ тази мила сцена се присѣдини и народа, който съ сълзи на очи изпрати Височайшитѣ гости.

„Царъ Фердинандъ“ се ескортираше отъ воененъ корабъ, въ който се намираха принцеса Мария Жозе и принцъ Умберто.

Пжтуването на парахода „Царъ Фердинандъ“ по адриатическо море, пѣдружаванъ отъ четири италиански торпедоразрушители бѣ извънредно трудно.

Морето презъ всичкото време на пжтуването бѣ бурно. Огромни вълни и зди гаха своикѣ бѣлопенестичела, цѣлуваха стоманенитѣ корита на параходитѣ и наново чезнѣха по безкрая.

Бурята презъ цѣлото време пѣше своята страховита пѣсенъ. Небето бѣ цѣло потъмнѣло.

Следъ дълга борба съ водната стихия петѣтъ парахода успѣха благополучно да достигнатъ до Коринтския каналъ. Тукъ парахода „Царъ Фердинандъ“ престоя догдетихне бурята и минавайки край грѣцкитѣ брѣгове, се отпраи за Бѣло море.

Морето бѣ свършено тихо. Леко се плискаха морскитѣ талози и пѣха своята приспивна пѣсенъ. Параходътъ носящъ царската двойка навлѣзе въ Дарданелитѣ. Тукъ крайбрѣжнитѣ батареи при Чанакъ-Кале поздравиха съ топовни салюти Височайшитѣ младоженци.

Параходътъ „Царъ Фердинандъ“ се ескортираше отъ параходитѣ на турския флотъ, които се намираха въ Дарданелитѣ и околнитѣ пристанища.

Нѣколко десетки мили дѣлѣха вече Височайшитѣ гости отъ Цариградъ.

Параходътъ „Царъ Фердинандъ“, все така при тихо море процѣлжи своя пътъ.

Къмъ 4 часа сутринта при свършено приятно море „Царъ Фердинандъ“ мина край Цариградъ.

Вѣковниятъ градъ почиваше въ скутитѣ на утринята дрезгавина.

Мисълта ни неволно си спомня за приказния Стамбулъ съхраняващъ чарѣта на бѣлитѣ хареми съ неговитѣ одалиски и неопикуема красота, които подъ влиянието на новото време на Кемала, минаха подъ сѣнката на историята.

Навлизайки въ Босфора на парахода „Царъ Фердинандъ“ турскиятъ контра-

торпильоръ даде салюти и потела „добъръ пжтъ“ по радиото на царската двойка.

Презъ цѣлото време на пжтуването отъ Бриндизи до Цариградъ, Височайшитѣ младоженци бѣха въ добро разположение на духа. Владѣтелитѣ съзерцаваха красивата гледка на морето. Особенъ голѣмъ интересъ, тѣ проявиха къмъ опасното мѣсто за моряцитѣ „Каодоро“.

Негово Величество Царъ Борисъ и Царица Йонна весело се разговаряха съ моряцитѣ.

Нека добавимъ, че минавайки покрай грѣцкитѣ брѣгове, въ Коринтъ Височайшитѣ пжтници бѣха поздравени отъ българскиятъ пълномощенъ мръ на Атина и българската колония. На Н. В. Царицата бѣ поднесенъ разкошенъ букетъ отъ живи цветѣта. Гледката бѣ трогателна.

Отъ Босфора до Мидия парахода „Царъ Фердинандъ“ бѣ салютиранъ отъ нѣколко италиански параходи. Отъ Мидия „Фердинандъ“ навлѣзе вече въ български води.

При Рѣзово, Ахтополь, Василико, Кюприя, населението привѣтствуваше царската двойка съ махане на кърпи и хвърляне на живи цветѣта въ морето. А при Созополъ 60 лодки образуваша шпалиръ между двата острова, презъ които мина „Царъ Фердинандъ“. Тукъ созополци устройха възторжени овации на царската двойка.

На 31 т. м. 5 часа навечеръ парахода бѣ вече въ Бургазкитѣ води. Найнапредъ той бѣ поздравенъ отъ островитѣ „св. Иванъ“ и „св. Анастасия“ съ палане на голѣми огньове.

Въ това време Бургазкото пристанище бѣ задръстено отъ хиляденъ народъ. За тържеството бѣха се стекли много селяни отъ околнитѣ села и близкитѣ градове. Тѣ съ трепетна душа очакваха Височайшитѣ гости.

Князь Кирилъ и княгиня Евдокия съ моторна лодка посрещнаха парахода навжтрѣ въ пристанището и се качиха на „Фердинандъ“.

Точно 5:20 часа парахода пристигна на Бургазкото пристанище, посрещнатъ съ нескончаемо „ура“ отъ хиляденъ народъ.

Прѣвъ слѣзе Царъ Борисъ, на пристанището, а следъ Н. В. Царицата. Царьтъ поздравя почетната рота и всички присѣтствующи. Тукъ кмета на града г. Каназиревъ поднесе на Царя и царицата хлѣбъ и соль, като произнесе следната кратка рѣчь:

Л. К. Бочевъ
Общинскиятъ
Търговецъ

Частно-правниятъ отношение между физическитъ лица се уреждатъ отъ общитъ граждански закони които сждържатъ правилата, по които може валидно да се сключватъ сдѣлки — да се придобиватъ права и поематъ задължения. Също и юридическитъ личности могатъ да влизатъ въ договорни отношения и законно да се задължаватъ и придобиватъ права при точно спазване специалнитъ постановления на законитъ.

За държавнитъ учреждения, вклучително и държавнитъ банки (чл. 109), общинитъ и други, общественни блаоотворителни и духовни учреждения, които специалнитъ имъ закони или условия ги задължаватъ да се отчитатъ предъ държавни учреждения (чл. 195) това става съгласно съ постановленията на закона за б. о. п. Тамъ се сдържатъ правилата, по които се уреждатъ частно-правнитъ имъ отношения.

Общинитъ сж длъжни да извършватъ своитъ предприятия (такива по смисла на чл. 108 отъ з. б. о. п.) по начинитъ предвидени въ закона за б. о. п. не само по силата на чл. 67 и 195 отъ сжщия законъ и чл. 30 брква „в“ отъ пралилника за приложението му, но и по силата на чл. 100 отъ закона за градскитъ общини, чл. 75 отъ закона за селскитъ общини, чл. чл. 244 и 356 отъ правилника за приложение зак. за градскитъ общини и чл. чл. 262 и 345 отъ правлника за приложение закона за селскитъ общини.

Неспазването на тия постановления има сжщитъ последици, каквито едно частно лице може да понесе, когато сключва сдѣлки не по предвиденитъ за та това правила. Никой не може да обезвреди таково лице — ангажмента е незаконнообразно поетъ и не създава желанитъ юридически последици.

Съгласно тия постановления всички предприятия трѣбва да се извършватъ чрезъ търгъ, като се спазватъ напълно постановленията на з. б. о. п., което значи — за обявяването на единъ редовенъ търгъ да се изпълнятъ всички ония формалности, които тий предвижда. На първо мѣсто — нарежданията на чл. чл. 196 буква „б“, 111 и 112 отъ с. з. т. е., след като общинския съветъ вземе решение и одобри поемнитъ условия за извършване на известно предприятие, да се направи обявление съ опредѣлено въ чл. 117 сдържание

съ знамена приветствията отъ офицеритъ и моряцитъ на полицейската морска служба.

Къмъ 6 и 25 минути Царя и Царицата се качиха влака, и вседъ оглушителни овации той потегли за София.

Веговъ-салона, въ който се настаниха Царя и Царицата бѣ отъ голѣма историческа ценностъ Той е докаранъ въ 1903 год. въ България. Съ него найнапредъ е пжтувалъ бившиятъ Царъ Фердинандъ, когато е ходилъ на Шипка.

Съ сжщия вагонъ е пжтувалъ Германския императоръ Вилхелмъ презъ войната, когато идва въ България.

Презъ всичкитъ южни гари презъ които минаха Височайшитъ младоженци бѣха обкичени съ живи цаѣта. На всѣка отъ тѣхъ царскитъ влакъ се спира по една минута.

На 1 ноемврий точно 10 часа, „зелениятъ“ царски влакъ, обкиченъ съ бѣли хризантеми, бавно и тържествено навлѣзе въ гарата и спрѣ предъ перона. Командува се „мирно за почитъ“. Музиката засвири церемониялниятъ маршъ.

Въ това време надъ гарата, аеропланитъ които екскуртираха влака, почнаха да правятъ красиви фигури въ въздуха. Цѣлата гарата е феерично украсена. Пръвъ слѣзе отъ салонъ-влага Н. В. Царя, следъ него Царица Йоанна. Тукъ военниятъ м-ръ Бакърджиевъ излѣзе нѣколко крачки напредъ и рапортува на Н. Величество. Следъ рапорта царя представи военниятъ м-ръ на Царица Йоанна, поздрави почетната рота, ржкува се съ началника на гарнизона, генералъ Жечевъ. Следъ това Н. Величество прие поздравленията на всички министри и членовегъ на свитата си, сжщо и благоволията на Н. В. Прѣосвященство митрополитъ Стефанъ и отъ папскитъ визиторъ монсиньоръ Ронкали. Преди да влѣзатъ въ царскитъ салонъ г-жа Ляпчава и г-жа Найденова поднесоха разкошни букети отъ кремави савойски рози на Царица Йоана. Въ салона Височайшитъ гости престояха 10 мин. Въ това време м-ритъ поднесоха поздравитъ си и се представи на царицата.

Царица Йоанна бе цѣла облечена въ бѣло, на видъ скромно, семпло, но зато ва пѣкъ божествено невинно. На главата й бѣл вувалъ съ разкошна сребърна диадема, обсирана съ множество скъпоценни камъни, чийто блѣсъкъ пречупенъ презъ златнитъ слънчеви лъчи, като че ли отразяваха самата психика на Царицата: чиста и блага душа. Царичата е съ много нѣжно и миловидно

лице. Нейнитъ разкошни очи като че ли символизируютъ вечния стремежъ на човѣка да слѣе съ Бога.

Презъ всичкото време на церемонията, надъ гарата летѣха 31 аероплани които образуваха въ небесней лазурь, вензелитъ на Царя и Царицата:

„Б“ и „И“

Въ 10 часа и 10 минути, царътъ и царицата напустнаха салона и съ царската каляска потеглиха отъ гарата за двореца. Свадебниятъ кортежъ по установения планъ почна да се концентрира къмъ пл. Ал. Невски. Цѣлата улица „Мария Луиза“ се залѣ отъ народъ. Движението по тази улица е невъзможно. Презъ всичкитъ улици, презъ които минава свадебния кортежъ народа живо акламира Тѣхни Величества.

При арката на лѣвовия мостъ, кметътъ на столицата и всички общински съветници приветстваха младоженцитъ. Тукъ кметъ г. Вазовъ, поднесе хлѣбъ и солъ. Следъ това свадебния кортежъ потегли къмъ църквата св. Ал. Невски, бурно акламира отъ народа. Въ храмътъ тѣхни Величества влѣзоха бавно и застанаха предъ олтаря. Тукъ сж всички официални лица и поканени гости. Цѣлия тронъ е обсипанъ съ бѣли хризантеми. Таинството на бракосъчитанието се изпълни отъ намѣстника на председателя на св. Синодъ и членовегъ на св. Синодъ. Хорътъ презъ цѣлото време пѣе: „Чашу спасение“, а следъ това „Исай ликуй“, съ което церемонията приключи.

Милъ бѣ момента, когато дѣдо Неофитъ съ кръстъ въ ржка се изправи предъ тѣхни Величества и произнесе божествено слово. То бѣ изслушано съ голѣмо внимание отъ тѣхни Величества.

Следъ свършването на словото и цѣлуване кръста Тѣхни Величества се приближиха до аналея. Пръвъ царътъ се прекръсти и цѣлуна евангелието, а следъ това царицата колѣнички и последва примѣра на царя, следъ което се отправиха къмъ трона, водени отъ митрополитъ Неофитъ. Въ тоя моментъ се дадоха първитъ топовни гърмежи, които продължиха до стигането на кортежа въ двореца. Въ 11 часа и 11 минути царътъ и царицата приеха поздравленията на владицитъ, кн. Кирилъ и кн. Евдокия, всички министри и други официални власти. Къмъ 12 часа Височайшитъ младоженци излѣзоха отъ храма, предъ които стѣпалъ, 50 момченца и момченца облечени въ бѣли дрехи, образуваха красивъ шпалиръ. Тѣ хвърляха

въ стѣпкитъ на тѣхни Величества хризантими. Отъ тукъ цѣлиятъ кортежъ обиколи площада и се отправилъ къмъ Двореца. Акламациитъ на народа нѣмаха граници. Царя и царицата усмихнати непрекъснато поздравляваха народа. Предъ двореца царътъ поздрави войсковитъ части. Следъ церемониятъ маршъ генералитъ, министритъ, гоститъ се разписаха въ Двореца.

Народа продължаваше да акламира Височайшитъ младоженци. Никога столицата не бѣ преживявала подобенъ радостенъ день. Тържествата продължиха до късна вечерь. Нощната феерия на столицата бѣ приказна. Всѣки ликува, всѣки я обаянъ отъ безбройнитъ електрически лампи, които заливатъ улицитъ, нашепвайки на душата за върховниятъ моментъ, който прѣживява българскитъ народъ.

Една мисль, една радост обхваща всички сърдца на столичани, тя се разлива по цѣлата родна земя, впуска се въ малката паланка, достига до красивата италианска земя и шепне:

Да живѣе България!
Да живѣе Италия!
Да живѣятъ Царица Йоанна и Царъ Борисъ III.

Барнев. Град. Общин. библиотека

За времето отъ 1 до 31 октомврий 1930 год. включително библиотеката е била посетена отъ:

а) читалня за периодически печатъ	2381
б) библиотечна читалня	1165
всичко	3546
Взети сж били книги за домашенъ прочитъ	639
книги за библиотеченъ прочитъ	440
книги за справки (енциклопедни, речници, вестници и др. подобни)	86
всичко	1165

Устроена въ читалнята за периодиченъ печатъ само на 19 октомври, по случай деня на българската книга изложба на български печатни книги отъ преди освобождението и открита отъ уредника на библиотеката Добринъ Василевъ съ кратъкъ исторически прегледъ върху българската книжнина до 1877 год. биде посетена при голѣмъ интересъ и много ласкави отзиви отъ около 700 души.

ХРОНИКА

Съгласно телеграмата на министерството на Вжтрешнитъ работи и Народното здраве № 12672 отъ 23 того, на 25 октомврий т. г. се учредява извънредна сесия за произвеждане испити за секретарь-бирници.

Ваше Величество,
Отъ страна на бургазско гражданство, което има честта да представямъ днесъ, въ този тъй голямъ и тържественъ денъ, поднасямъ на Ваши Величества най-сърдечни приветствия и благопожелания по случай стѣпването Ви на българска земя — Бургазъ.

Въ този моментъ, когато всички ни довежда въ своята родина избранницата на царството си, когато младата българска царица стѣпа за първи пжтъ на българска земя, сърдцата на всички бургазски граждани на цѣлия български народъ сж изпълнени съ безгранична радостъ.

Нека този избликъ на народна радостъ бжде предзнаменување за личното щастие на Ваши Величества и благоденствие на българскитъ народъ.

Като поздравлявамъ Ваше Величество съ „добъръ щастливъ“ азъ поднасямъ по старъ български обичай хлѣбъ и солъ“.

Громко ура съпроводи последнитъ думи на кмета.

Н. В. Царя трогнатъ отъ отговори:

„Драги кмете, извънредно съмъ трогнатъ отъ сърдечното привѣствие и сърдечния приемъ, който бургазкото гражданство ни даде. Отъ името на двамата ни благодаря, не намирамъ думи да изразя своята голѣма признателностъ къмъ Бургазци, които сж много близки до сърдцето ми, и които даватъ силенъ изразъ на своята привѣрзаностъ“.

Следъ това на Т. В. Царя и Царицата митрополитъ Марионъ подари една икона обкована въ златна рамка, скжпъ споменъ отъ Мариградъ. Т. Величества се прѣкржстиха и възха благия даръ.

Радостта на населението прѣмина всѣки граници. То съ насълзения очи радваше до умиление на Височайшитъ владетели. Никога Бургазци нѣма да забравятъ момента на срещата между царя и старитъ опълченци.

Той бѣ единъ отъ най-патриотичнитъ. Старитъ ветерани цѣлуваха ржката — благородния ни Царъ и Царица: „честита Царица, царю честити!“

Сжщитъ мили моменти преживѣха Т. В. Царя и Царицата, когато на 30 октомври въ единъ часъ следъ обѣдъ въ нощ Ениджеварската граница парахода „Фердинандъ“ бѣ посрещнатъ отъ минноносци, „Дръзкий“, „Смѣлий“ и „Храбрий“ съ 31 топовни салюти въ момента на влизането на царската двойка въ български води. Следъ това отъ борда на единъ минносцитъ бѣ предадено чрезъ сигнализация

и се изпрати за обнародване във „Държ. вестник“, като датата на произвеждане търга трябва да бъде — поне един месец след публикуване обявлението.

Тъй определената процедура често пъти представлява голъми затруднения за извършване някои спешни работи, понеже (като оставим на страна обикновените трудности за свикване на общ. съвет), вън от определения от закона най малък срок (един месец), нужно е да се чака често пъти твърде дълго време до като Държ. Печатница публикува обявлението.

Това неудобство по отношение на сроковете, до известна степен се премахва съ постановленията на чл. чл. 114 и 156 от с. з., обаче прибягването до тях трябва да става според текста и духа на закона, много рядко и то въ строго определени случаи, наречени от законодателя изключителни.

Така нап., за да се приложи чл. 114 необходимо е да има изключителен случай, предизвикан от обстоятелствата, които не сж могли да бъдат предвидени или от нужди не търпящи отлагане.

Това последното положение създава едно улеснение, понеже дава възможност по често да се прилага тоя член от закона, тъй като такива нужди, които не търпят отлагане, се явяват въ твърде много случаи и не могат да бъдат освен и винаги изключителни, защото иначе биха могли да търпят отлагане и следователно да чакат редовен търгъ.

Но и въ тоя случай, по закона, трябва протоколъ въ който тия не търпящи отлагане нужди да бъдат изложени и се види, че действително това е изключителен случай и този протоколъ, по — нататък трябва да бъде одобрен от Общ. Съветъ по този начинъ, въ тукъвъ случай може да се прибяга до чл. 114,

Келкото се отнася до първото положение, именно: до ония изключителни случаи, които не сж могли да бъдат предвидени, то ако бързината е голъма и неизбежна, по практично би било да се прибъгва до чл. 156, буква „М“ на който съдържа почти същитъ елементи, съ тази разлика, че изключителнитъ случаи по чл. 114 трябва да бъдат предизвикани само от непредвидени обстоятелства, а при случая на чл. 156 буква „М“ и от неизбежне бързина.

Но тия изключителни случаи предизвикани от обстоятелства, които биха ни заставили да действваме по чл. 114 т. е. съ

съкратенъ срокъ, безпорно трябва да бъдат от естество такова, че бързината да се налага, поради което е необходимо да се съкрати и рока от 1 месецъ на 10 дена и следователно да е неизбежна, защото иначе, би следвало да се обяви редовен търгъ. Поради това, положението въ случая на чл. 114 и 116 буква „М“ е почти тождесно и се характеризира и диференцира само по бързината съ която трябва да се извърши предприятието. Ако има изключителен случай, който ни заставя да действуваме бързо т. е. съ съкратенъ срокъ, то непременно тзи бързина трябва да бъде неизбежна и обратно, ако има неизбежна бързина, то има непременно изключителен случай. А веднъжъ прието, че при чл. 114 трябва бързината да е неизбежна, което се изисква и от чл. 156 буква „М“ при база: наличност на непредвидени обстоятелства, остава да се определи съ пълно право и на законно основание по кой членъ да се извърши предприятието.

Въ такива случаи за предпачитане е доброволното съгласие, понеже съгласно чл. 159 от З. Б. О. П. не е необходимо и задължително публикуване на обявлението въ Д. В., тъй като въ текста на тоя чл. е казано, че може да се публикува и тамъ и следователно тая редакция не му дава оня императивен характер, който дава чл. 111 за публикуването на обикновенитъ търгове.

Освенъ това, когато се дъйствиува по доброволно съгласие, не е задължително спазаряване на месечния или десетъ дневния срокъ (чл. 359 от правилника за приложение закона за Б. О. П.) и следователно печели се време по този начинъ от две

места: 1) от изпращането и баянето въ държавната печатница; и 2) от обикновенитъ срокове предвидени въ закона за обикновенъ търгъ па билъ тоя и съ съкратенъ срокъ. При това, което е най-важно, доброволното съгласие може да продължи и се приключи когато се добие износна за общинската каса цена (чл. 360 от правилника за приложението закона за Б. О. П.)

Това сж удобствата за доброволно съгласие и препоръчително е винаги колкото и рядко да се случва, когато сж на лице условията изисквани от закона, да се прибъгва до него, а не да се игнорира, като маловажно постановление на З. Б. О. П. То е поставено от законодателя именно за улеснение и винаги когато има възможност, трябва да се използва.

Чл. чл. 146 и 156 въ своята целост, при правилно тълкувание сж улеснение за извършване предприятията.

Колкото се отнася до чл. 196 буква „Б“ напълно справедливо е да се изпълняватъ нарежданията му, тъй като общинския съветъ, който въ своята целост е отговоренъ за управлението на общината, трябва да решава и знае какво и какъ се върши. Това е негово право и неговъ дългъ, колкото и да се забавя работата.

Исхождайки от тия съображения и при такова едно разбиране на закона за Б. О. П., последния не представлява никакви голъми затруднения и пречки, а само се стреми да запази напълно интереситъ и на дветъ страни: общината и конкурентитъ, така, какво общитъ граждански закони се стремятъ да запазятъ интереситъ на частнитъ лица въ тхнитъ граждански отношения.

Варн. град. общ. н. управление

Обявление

На 21 ноември т. г., въ Варна — Окръжното Данъчно Управление, 8 часа ще се продадат на търгъ съ явна конкуренция най-ценнитъ курортни общински мѣста находящи се до самата приморска градина. Търговската академия и Евксиноградското шосе. Условия: Удостоверение за участие въ търгъ. Залогъ за всеки отделенъ парцель 10,000 лв. въ банково удостоверение. Изплащането наведнъжъ до 10 дни отъ съобщението за утвърждаване на търга. Застраиване на мѣстото въ 5-годишенъ срокъ.

Кварталъ 596:			Кварталъ 596/А:		
1. лице 17	м. л. площ 348	к. м.	1. лице 17	м. л. площ 355	к. м.
2. " 17	" 357	"	2. " 17	" 366	"
3. " 17	" 351	"	3. " 17	" 362	"
4. " 126	" 321	"	4. " 127	" 318	"
5. " 126	" 321	"	5. " 127	" 318	"
6. " 126	" 321	"	6. " 124	" 315	"
7. " 125	" 257	"	7. " 126	" 249	"
8. " 128	" 264	"	8. " 128	" 253	"
9. " 128	" 264	"	9. " 130	" 255	"
10. " 125	" 259	"	10. " 125	" 353	"
11. " 125	" 317	"	11. " 124	" 316	"
12. " 125	" 317	"	12. " 125	" 318	"
13. " 125	" 317	"	13. " 126	" 321	"

(Обявлението е публикувано въ Държавенъ вестникъ бр. 156 отъ 11. X. 1930 год.) **ОТЪ ОБЩИНАТА**

Варненско Градско Общ. Управление

Обявление № 20508

Варна, 27 октомври 1930 година.

Длъжността общински лѣкаръ хигиенистъ при варненската градска община е вакантна. Желаящи лѣкари да я заематъ, трябва да отговарятъ на чл. 221 отъ закона за народното здраве. Брутна заплата включително и процентното възнаграждение 6200 лв.

Заявлението придружено съ всички документи по чл. 5 отъ закона за държавнитъ служители да се представи въ общината въ срокъ единъ месецъ считано отъ днесъ. **ОТЪ ОБЩИНАТА**

Варненско Градско Общинско Управление

Обявление № 20359

гр. Варна, 24 октомври 1930 год.

Въ допълнение на обявление № 19604 отъ 14 октомври 1930 год., публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 165 отъ 22. октомври 1930 год., обявява се на интересующитъ се, че на 24 ноември т. г., до 10 часа въ Варненското окръжно данъчно управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ общинската зеленчукова градина въ мѣстността „Узунъ-Кумъ“ за време отъ сключване договора до 31 октомври 1931 година.

Първоначалната цена и залога се определятъ отъ тържната комисия въ деня на търга. Документи съгласно З. Б. О. П.

Всички разноски по публикация, гербъ, данъци и пр. сж за сметка на наемателя.

Поемнитъ условия се виждатъ въ общината. **Отъ Общината.**

Варненско Градско Общин. Управление

Обявление

№ 20860

гр. Варна, 3 ноември 1930 год.

Въ допълнение на обявление № 20239 отъ 23. X. 1930 год., публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 171 отъ 29. X. с. г., обявява се на интересующитъ се, че на 1 декември т. г. до 10 часа въ Варненското окръжно данъчно управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на 33 чифта ботуши за пожарникаритъ.

Първоначална цена 26,400 лв. Залогъ 10 на сто въ банково удостоверение. Документи съгласно З. Б. О. П.

Всички разноски по публикация, гербъ, данъци и пр. сж за сметка на доставчика.

Поемнитъ условия могатъ да се виждатъ въ общината.

1—3652—1

ОТЪ ОБЩИНАТА.